

Жалібний марш

Леся Українка

Вмер батько наш!
Та й покинув нас!
Ох, і смутний настав час!
Сиротою наша мати зосталась!
Звідки ж тебе виглядати?
Чи по степах, чи по лугах шукати?
Чи сокола послати?
Батечку ж наш!
Та вернись до нас!
Та порадь же ти, батьку, нас,
Як без тебе в світі жити Україні
При лихій годині?
Вирядили ми свого батенька в далеку дорогу,
А за його Україна-ненька помолиться богу.
Наш Кобзар в могилі буде тихо спочивати,
Ми ж по йому будем плакати-ридати!
Гей! браття милі!
Батько наш в могилі,
Та на Україні
Слава його не загине!
Бо zostались вічні
Думки ті величні,
Думки його праві
На сторожі його слави!
Слава його, браття,
Наче те багаття,
Сіятиме ясне,
Повік не загасне.
Пісня не вмирає,
На весь мир лунав,
Щиро та правдиво,
Ворогам на диво!
Вмер батько наш!
Та й покинув нас!
Ох і смутний настав час,
Мов на небі місяць ясний згас!
В небі один місяць ясенький,

В світі один батенько рідненький,
Наш голубонько сивенький.
Жалю ж наш! Туга нас дійма -
Кобзаря нема!
То ж по йому плаче-тужить
Україна-ненька
Жалібненько!